

Vrbovský farník

mesačník farnosti Vrbov – ročník II. – číslo 3/2008

Rezerva

Tú noc bolo zatmenie Mesiaca. O pol štvrtej to spôsobilo divný úkaz. No neviem presne, možno sa mi to len zdalo, ale z predsiene fary, kde parkuje auto, začul som tichý rozhovor. Predná ľavá pneumatika si povzdychla: „Keď budú tieto horúčavy pokračovať, do konca zimy som načisto ojazdená.“ Pravej nebolo treba viac, vždy bola trochu cholerickejšej povahy: „Presne, boli sme urobené ako zimné, pekne by sme sa zahryzávali do závejov a tu plné zuby dezénu kamienkov. Jediná sranda je včas ho vyplúť a urobiť hviezdičku na prednom skle auta za nami. Krásne to potom mení farby v slnečnom svetle. Ináč je to túto zimu o život, blato, drsný asfalt, po každej jazde sú priehlbinky v mojom dezéne menšie a menšie. Minulý rok na zadných kolesách som sa len viezla, ale táto makačka vpredu ma určite zabije! A zozadu sa aj tými kamienkami presnejšie triafa. Ale ani oni už nie sú tie, čo bývali.“ Pravá zadná previnilo zakašľala. „Už sa zabudlo na naše zásluhy? My sme sa dreli pred rokom, máme právo azda na šetrnejší režim.“ „Ďakujem pekne za také šetrenie!“ – rypla jej ľavá kolegyňa. „Odkedy má náš vodič viac miništrantov, je to aj tu vzadu na draka!“ Zdalo sa, že rozhovor bude pokračovať hádkou. Ale keď je najhoršie, vždy sa objaví nejaký spoločný nepriateľ, čo nás vie tak pekne zjednotiť. Rezerva. Najradšej by sa prepadla pod kufor. Ale bránil jej v tom výfuk. Stačilo, že sa zvedavo pootočila, aby lepšie počula a zvuk jej prachom nepoškvrnenej gumeny ju prezradil. „Tam je ozajstný príživník!“ našli spoločnú myšlienku rozvadené kolesá.

Mrak zakryl mesiac na oblohe a nastalo ticho, už som nepočul ako, to dopadlo. Druhý deň bola snežná búrka. Silný vietor hnal závoje zvířeného snehu. Až bolo treba zapnúť hmlové svetlá cestou do Spišskej Novej Vsi. Autá ešte rozbehnuté z predchádzajúcich, temer letných dní, čo zavítali do stredu tohtoročnej zimy, sa nervózne lepili jedno na druhé. Každý chcel byť už doma. Pár sto metrov predom mnou vietor náhle vytrhol z „billboardu“ veľký kus preglejky aj s polepenou reklamou. Hodil ju na cestu. Prešlo ju auto predom mnou a počas dostatočne veľkého odstupu medzi

mnou a jeho koncovými svetlami som zbadal, že tá vecička má po okrajoch pekne pravidelne vytŕčajúce klince, ktorými bola pribitá k už osirelému prázdnu rámu stojana. Cesta klzká a neposypaná, v protismere súvislá kolóna áut a za mojím kufrom nalepený nedočkavý Spišiak s vidinou teplého obeda. Zaslepený hladom zredukoval odstup na pár metrov. Nemohol som prudšie brzdiť, len som si vzdychol a pekne pomaly som cez tú odtrhnutú fušersky pribitú preglejku prešiel pravými kolesami. Ale vlastne je to jedno, či cez dosku s nabitými klincami prejdete stovkou alebo dvadsiatkou, akosi sa to neráta k dobru. Ešte trochu naivný optimista vo mne dúfal, že je to O.K. Nebolo. Kým som na námestí meditoval nad prázdny dvoma pneumatikami, prechádzalo okolo mňa veľa áut s jednou rezervou a jednou prázdnu pneumatikou na pravej strane. Predsa len to bola súvislá kolóna áut idúca na tie pneumatikové jatky. Dobrý nápad pre nevyťažený pneuservis, ak by to nebola len nešťastná náhoda. Nežne som pohladil rezervu v jej panenskom vzhľade a zaľutoval som, že nemá dvojičku, keď som ju v tej fujavici vyberal z kufra. Ešte že sme kňazi istá forma široko rozvetvenej rodiny a vieme si navzájom pomôcť náhradnými kolesami. Prederavené pneumatiky s viacpočetnými pneumotoraxmi, ako ukázalo neskoršie vyšetrenie v pneuservise, zarazene mlčali. Dokonca aj vtedy, keď som upevňoval úplne cudziu rezervu od spolubrata Jána.

Boli by to hektolitre paliva, čo by sa ušetrili, keby všetci vodiči prestali so sebou vozit' „mŕtvu“ hmotnosť rezervného kolesa. Ale niekedy, a to nikto nevie ani len približne kedy, ten čas príde.

Niektorí ľudia hovoria, že miesto Boha stačí v živote len duchovno. Miesto cirkevnej morálky dôsledná etika. Miesto rezervy len vzduchová pumpa. Aj tak sa dá. V mojich úbohých kolesách bolo spolu osem dier. Dofukovanie počas jazdy by bolo svaloboolestným riešením. Kým sa všetko darí a sme zdraví, mladí a úspešní, Boh a jeho požiadavky sa celkom oprávnene zdajú byť plytvaním energie a času, ktoré nám i tak zúfalo chýbajú. Pokušenie vyhodit' rezervné koleso z kufra (mám auto na plyn a tak leží rezerva v kufri), keď je nejaká skautská akcia a tých šesťdesiat vodáckych polystyrénových viest je už popchaných v každom voľnom mieste auta, je veľké. Ale nikdy som to neurobil, a nešlo o strach z pokuty. Vieru v Boha len zo strachu pred peklom veľmi neoblubujem v rečiach a skutkoch mojich priateľov. Skôr pripúšťam, že aj keď sa mi

niečo zdá byť aktuálne zbytočné, ba až na prít'az, môže to byť inokedy veľmi užitočné. Ba aj keby som to priam nikdy nepoužil, mal by som zlý pocit, ak by som to nemal so sebou, či v sebe. Aj keď je najkrajšie počasie a laminárne prúdenie a môj padák je v perfektnom stave, nik by ma nenahovorili odštartovať bez záložného padáku. Nie kvôli ohrozeniu života, ale predovšetkým, a temer len, kvôli pocitu bezpečia by som to neurobil. Je to len hlúpy pocit, ktosi by povedal. Ale človek lieta práve pre pocity. Nevie, či viera je pocitom. A neviem, či žijeme pre to, aby sme čosi dosiahli a vlastnili v čase, keď budeme raz zomierať a aby mali potom následne o čom rečniť na našom pohrebe, alebo ide aj o ten pocit zo života. Je to článok (nielen) pre skautov, tak v tom mám jasno, že ide o zážitok života. Zároveň viem, že ak by mi v aute chýbala rezerva, nevedel by som sa kochať z krásnej cesty cez prejazd hoc i najkrajším priesmykom Álp... Koniec koncov asi aj toto odlišuje moju logiku od logiky námesačných rečí počas zatmenia mesiaca, čo sa občas tlmene šíria od podvozku auta chodbami vrbovskej fary s'aby krajinou mojej fantázie.

Andrej Legutký

Čo sa Ti páči Bože?

V čase, keď sme za prvou polovicou pôstneho obdobia a možno s nám zdá, že ešte stále nevidíme rozdiel v našich dňoch medzi pôstom a obdobím cez rok, skúsme sa vzájomne povzbudiť, aby sme načerpali čo najviac duchovnej posily pre náš každodenný život.

V knihe proroka Izaiáša sa dočítame, ako Boh upozorňuje svoj národ na pokryvené chápanie a pokrytecké praktizovanie pôstu. Boh sa priamo pýta: „Či takýto je pôst, ktorý sa mi ľúbi? Má sa človek umŕtvovať celý deň? Vykrúcať si dookola hlavu a vrecovinou i popolom si ustielat'? Či toto nazveš pôstom a dňom milým Bohu? (Iz 58,5)

Z tohto krátkeho úryvku sa sama natíska otázka pre mňa i pre Teba. „Čo mám robiť, aby čas, kedy sa intenzívnejšie postím, sa Bohu naozaj páčil?“

Odpoveď je veľmi jednoduchá. „Opýtam sa Boha, čo sa mu páči.“ Pri tejto jednoduchosti však badám komplikáciu. Ide o môj čas a možno to aj

Ty podobne prežívaš. „Mám málo času nato, aby som v tichu, v modlitbe čakal s Božím slovom v dlaniach na jeho odpoveď.“ A práve ten vyhradený čas, ako nás Cirkev vyzýva, je prvým krokom k priblíženiu sa k Nemu, k Jeho odpovedi na moju otázku. Nasledujúce verše z Iz 58,6-12 sú nádherným vyjadrením Božej túžby pre mŕj, i Tvoj pôstny čas:

„Či nie to je pôst, ktorý sa mi ľúbi, keď rozviažete zväzky zločinné a roztvoríte zvierajúce putá, prepustíte zlomených na slobodu a rozlámete každé jarmo? Či nie, keď lámeš chudobným svoj chlieb, potulných bedárov zavedieš do domu, ak vidíš nahého, zaodeješ ho a pred svojím telom sa neskrývaš? Vtedy ako zora vypukne ti svetlo a uzdravenie ti náhle vyklíči: bude ťa predchádzať tvoja spravodlivosť a Pánova sláva uzavrie tvoje rady. Vtedy budeš volať a Pán odpovie, budeš kričať a riekne: „Hľa, tu som!“ Keď odstrániš sprostred seba jarmo, kývanie prstami a reči zločinné a ponúkneš hladnému svoj súcit, ubitú dušu nasýtiš: vyjde vo tme tvoje svetlo a tvoja temnosť bude ako poludnie. A Pán ti dá neprestajný spočinok, jasnosťou naplní tvoju dušu a tvoje kosti upevní; budeš ako polievaná záhrada a ako prameň vôd, ktorého vody nesklamú. I postavia v tebe dávne sutiny: zdvihneš základy zašlých pokolení a volať ťa budú murárom trhlín, obnoviteľom ciest k bývaniu.“ Venuj mu chvíľu pozornosti a prijmi jeho slová za svoje.

Verím a prajem nám všetkým, aby sme svoj čas (a nielen ten) venovali Bohu, ktorý nás vyvádí z našich „falošne bezpečných úkrytov“ a prehovorí k nášmu srdcu.

Judita

Pôst - obdobie zvnútorňovania a zamýšľania sa nad sebou. Vráť sa do vnútra, tam ťa čaká Boh, tam chce s tebou hovoriť. Nesmieš sa dať strhnúť tempom života. Musíš vedieť uprostred všetkých udalostí a zmien pevne stáť! Pôst znamená niečo opustiť; najprv seba, sebecko, oslobodiť sa od zbytočností, zjednodušiť život, vzdať sa túžob po nadmernom komforte, zábave a pôžitku. Nepotrebovať nič je božské a potrebovať čo najmenej - je najbližšie božskému. Čím viac haraburdia a zbytočností máš, tým horšie sa ti chodí, žije. Maj všetku odvahu oslobodiť sa! Musíš s Kristom zomrieť, aby si mal podiel na sláve jeho vzkriesenia. Ak zrno, ktoré padlo do zeme, nezomrie, zostane samo.

Josef Hlouch

Ježiš zotrie tvoje slzy

Pred niekoľkými týždňami som sa mi do rúk dostala kniha od indického kňaza. Fascinoval ma príbeh, ktorý v nej uvádza.

Na duchovné cvičenie prišla istá matka, ktorá od prvého dňa neprestajne nariekala. Pozval som ju do izby a spýtal sa, prečo tak plače. Povedala mi, že mala päť detí a všetky pomreli, lebo boli hemolytici. Boli nadaní hudobníci a hrali na rôzne hudobné nástroje. Keď sa pozrie na tieto nástroje v ich izbe, horko sa rozplače. Zaumienil som si, že sa budem za ňu osobitným spôsobom modliť: *Ježišu, trápenie tejto matky kvôli strate piatich detí je obrovské. Prosím ťa, príď tejto noci k nej a uteš ju.* Ráno niekto zaklopal na moje dvere. Len čo som otvoril, uvidel som túto ženu. Usmievala sa. Povedala mi: ‚Otče, v noci som mala sen, v ktorom ma navštívilo mojich päť detí. Videla som, ako všetci piati so svojimi inštrumentmi hrajú pred Ježišom. Ježiš počúval a usmieval sa na ne.‘ Od toho dňa táto matka nevyronila ani slzu, kvôli svojim mŕtvym deťom. Ježiš jej ukázal, že sú pri ňom šťastné a táto spomienka ju vždy potešila.

vema

(podľa knihy *Ježiš zotrie tvoje slzy*; Jozef Vadakkel)

Enviroprojekt

Pred necelým rokom sa v našej farnosti rozšírila správa o možnosti pomôcť ľuďom žijúcim v chudobe. S veľkou ochotou a zápalom pre vec sa mnohí z nás zapojili do tohto enviroprojektu, zameraného na separovaný zber kvalitného plastu. Počas deviatich mesiacov sa vyzbieralo a odoslalo vyše 150 kg vrchnákov a uzáverov, ktoré sa odpredali spoločnosti na opätovné spracovanie plastových materiálov a výťažok poslúžil misijným staniciam po celom svete.

Každému ochotnému srdcu ďakujeme a tešíme sa, že sme spoločne mohli rásť v rozširovaní dobra medzi sebou a zároveň podporiť potrebnú prácu aj našich slovenských misionárov v cudzine.

Judita

Deviatnik k Božskému Srdcu za obnovu viery a jednoty farnosti Vrbov

„O Božej láske vieme, že je všemohúca, že môže všetko urobiť, čo chce.“ To je jedna z myšlienok prvého dňa deväťdňovej pobožnosti k Božskému Srdcu. Je to aj dôvod prečo sme sa rozhodli zlomiť nejednotu vo farnosti práve modlitbou ročného nepretržitého deviatnika k Božskému Srdcu.

Niekoľko informácii k priebehu deviatnika:

Viditeľným znakom nepretržitého reťazca modlitieb je putovný obraz Božského Srdca, ktorý sa predáva vždy nasledujúcemu modliacemu sa spoluveriacemu. Každý sa modlí doma, v súkromí, podľa vlastného uváženia text z JKS alebo aj iný. Na pamiatku účasti v modlitbovom reťazci každý dostane spomienkový obrázok Božského Srdca.

V mesiaci marec budú v deviatniku pokračovať:

Meno a priezvisko	č. domu	začiatok deviatnika
Mária Vanečková	276	3.3.2008
Mária Hrebeňárová	136	12.3.2008
Anna Michalčíková	254	21.3.2008
Judita Hriňáková	127	30.3.2008

Judita

Program sv. omši na mesiac marec 2008

dátum	deň	čas	úmysel	lektor
1. III.	sobota	8:00	za živých členov ruže sv. Dominika	
2. III.	nedeľa	8:00	zos. Agnesa a Vladimír Imrich	Lucia Čupová Michal Čup
		10:00	pro populo	Katarína Bodyová Júlia Hrebeňárová
3. III.	pondelok	18:00	zos. Ondrej a Veronika Bašistová	Monika Hrebeňárová
4. III.	utorok	7:00	za zdravie a Božiu pomoc pre rodinu	
5. III.	streda	18:00	za zdravie a Božie požehnanie rod. Anny Pirožekovej	Mária Hrebeňárová
6. III.	štvrtok	18:00	zos. František Pirožek	Natália Paugschová
7. III.	piatok	18:00	zos. Milan Pirožek	Mária Knapíková
8. III.	sobota	8:00	zos. Karol a Mária Jankura	
9. III.	nedeľa	8:00	zos. Anton Štiber	Anna Blaščáková Ľudmila Vanečková
		10:00	pro populo	Júlia Hrebeňárová Katarína Bodyová
10. III.	pondelok	18:00	zos. Eva Jankurová	Zuzana Kisková
11. III.	utorok	8:00	zos. Vendelín a Apolónia	
12. III.	streda	18:00	zos. Peter Hrebeňár	Adrián Hrebeňár
13. III.	štvrtok	18:00	zos. František a Katarína Klorus	Miriam Zummerová
14. III.	piatok	18:00	za zdravie a Božie požehnanie Petra a Anny	Katarína Matalíková
15. III.	sobota	8:00	za zdravie a Božie požehnanie pre Helenu Vilgovú s rodinou	
16. III.	nedeľa	8:00	zos. František Dlugoš	Mária Bretzová Anna Blaščáková
		10:00	pro populo	Michal Čup Lucia Čupová

dátum	deň	čas	úmysel	lektor
17. III.	pondelok	18:00	zos. Štefan a Mária Karkoška	Lucia Hrebeňárová
18. III.	utorok	7:00	zos. Štefan, Daniel, Mojmír	
19. III.	streda	18:00	zos. Ján Body	Monika Hrebeňárová
20. III.	štvrtok	18:00		Mária Knapíková Alžbeta Hrebeňárová
21. III.	piatok	15:00	obrady	Mária Hrebeňárová Mária Bretzová
22. III.	sobota	19:00	zos. Marta Legutká	Ján Hrebeňár st. Martin Michalčík Katarína Bodyová Júlia Hrebeňárová
23. III.	nedeľa	8:00	na úmysel ordinára	Ľudmila Vanečková Marcela Hrebeňárová
		10:00	pro populo	Patrik Body Pavol Hrebeňár
24. III.	pondelok	18:00	zos. Ján a Ľudmila	Lucia Hrebeňárová
25. III.	utorok	7:00	zos. Ondrej, Mária a deti	
26. III.	streda	18:00	zos. Jozef	Adrián Hrebeňár
27. III.	štvrtok	18:00	za zdravie, Božiu pomoc a dary Ducha Svätého pre Máriu	Adrián Paugsch
28. III.	piatok	18:00	zos. Štefan a Mária Slezák	Miroslava Knapíková
29. III.	sobota	8:00	zos. Júlia Krajňáková	
30. III.	nedeľa	8:00	na úmysel ordinára	Anna Blaščáková Alžbeta Hrebeňárová
		10:00	pro populo	Patrik Body Marcela Hrebeňárová
31. III.	pondelok	18:00	za zdravie a Božie požehnanie pre rodinu Martina Pichnarčíka	Miroslava Knapíková

Na Zelený štvrtok (20.III.) bude krížová cesta ulicami obce. Na Veľký piatok (21.III.) po obradoch slávenia Utrpenia a smrti Pána Ježiša bude možnosť poklony pri Božom hrobe do 20:00 hod. Na Bielu sobotu (22.III.) budú ráno o 8:00 hod. ranné chvály, po nich bude možnosť poklony pri Božom hrobe do večerných obradov. Požehnanie jedál bude v sobotu o 16:00 hod. Slávnostné večery v nedeľu Zmŕtvychvstania Pána budú o 18:00 hod. **Pripadné zmeny budú včas oznámené.**

Ježiš zmenil môj život...

„Znie to rozprávko, ale Boh zmenil moju depresiu na radosť.“

Chýba ti niečo? Hľadáš, hľadáš a nenachádzaš? Možno hľadáš na nesprávnom mieste. Hľadať a nájsť skutočné šťastie a pokoj sa oplatí. Ponúkam ti svedectvo dievčiny, ktorá hľadala a našla.

„Vo viere som bola vychovávaná od malička. Aká bola moja viera? Úbohá a neopísateľne pokrytecká. Chodila som do kostola, na biblické súťaže, ale skutočne som neverila. Nadávala som, tisíckrát za deň preklínala, bola výbušná, protivná, opíjala sa. Takto vyzeral môj ‚pravý kresťanský‘ život. Myslela som si, že mám všetko – peniaze, školu, priateľa, kamarátov. Predsa mi niečo chýbalo. Určite poznáš takýto pocit. Chýba ti niečo, ale ty nevieš čo. Radosť? Spokojnosť? Vyrovnanosť? Určitá časť tvojho srdca je pustá.

Po štyroch rokoch vidím, že v tomto období som nemala absolútne nič. Mala som peniaze, no nebola som spokojná, mala som priateľa, no nebola som šťastná, mala som kamarátov, no nepoznala som úprimné priateľstvo. Mojimi každodennými a vernými spoločníkmi boli depresia, nenávisť, sklamanie, zranenia, hnev. Nenachádzala som spôsob, ako sa ich zbaviť. Zmierila som sa s tým, že sú súčasťou mojej povahy a takto to bude do konca môjho života. Nikdy som Boha neprosila o pomoc. Maximálne som sa na neho hnevala. Posielala som ho ‚kade ľahšie‘.

V živote každého človeka príde okamih, kedy sa môže rozhodnúť pre Boha. Zväčša ide o ťažkú a bolestivú chvíľu – smrť blízkeho, strata zamestnania, choroba, sklamanie v láske. Práve vtedy chce Boh pristúpiť k človeku bližšie. Pre mňa bol zlomovým bodom rozchod s priateľom. Prvá láska, prvé bozky... Nedokázala som sa zmieriť s ukončením nášho vzťahu. Bola som na dne. Depresia, zúfalstvo, samota. Vtedy prišiel Boh. Neprišiel naraz a náhle, ale postupne a jemne. Začala som stretávať ľudí, ktorí na ňom ‚fičali‘ a ktorí mi veľmi pomohli. Túžila som po radosť, pokoji a vyrovnanosti, ktoré z nich vyžarovali. Po čase som si uvedomila, že jedine Boh môže zaplniť prázdne miesto vo mne.

Prestala som ohovárať ľudí, ktorí chodili každý deň do kostola. Začala som čítať Bibliu, túžila som sa zmeniť. Stala som sa jedným z bláznov pre Ježiša. Odkedy som sa obrátila, zakúsila som mnoho výsmechu, urážok, pohrdania. Ale zakúsila som aj 'brutálnu' Božiu lásku, Božie požehnanie a dokonalý pokoj. Znie to rozprávko, ale Boh zmenil moju depresiu na skutočnú radosť (ten kto pozná dlhodobé depresie vie, že len veľmi ťažko ich prekoná sám), hnev premenil na pokoj, strach na nádej.

Chcem ti povedať, že jedine živá viera v Boha dokáže zmeniť obdobie, ktoré prežívaš. Možno ti v túto chvíľu krváca srdce, cítiš sa ubitý. Práve teraz chce Boh pre teba niečo urobiť. Daj mu šancu.“

vema

Čo je najväčší morálny problém našej dnešnej spoločnosti?

Pri pohľade na ktorúkoľvek oblasť spoločenského života je jasné, že je tu niečo nezdravé. Nehovorím, že úplne všetko je zlé, ale vo veľa prípadoch sa dejú veci, ktoré v človeku dusia hlas svedomia.

Celá spoločnosť sa vystatuje, že ide o každého človeka individuálne, ale beda tomu, kto vystrčí nohu alebo hlavu z davu.

Sme pekne ticho, ak treba upozorniť na nespravodlivosť, nepravdu len aby si nás niekto nevšimol a nezapamätal. To je jedna možnosť. Druhá možnosť je taká, že máme dostatok peňazí, moci, alebo dosť „hrubú kožu“, aby sme sa presadili vždy a všade všetko po svojom.

Kde to začína? Všetko začína a končí v rodine, vo výchove, v určovaní dôležitosti stanovísk. Ak dieťa nepočúva odvráva doma, má pocit, že jeho drzé chovanie v škole je namieste a doma mu dajú za pravdu – „veď je sloboda a vychováme individualitu.“ Čo bude robiť, keď dospeje a bude vychovávať ďalšiu „slobodnú“ generáciu.

Treba neustále formovať nielen svedomie detí, ale aj rodičia by nemali ustať vo vlastnom poznávaní a vo výchove svojho svedomia. Tak ako zreje naše telo zvonka, malo by zrieť aj naše vnútro.

Osobnosť definujú jej prejavy navonok v slobode, ale po rozumnom zvážení. A hlavne netreba zabudnúť, že aj okolo nás sú iní, ktorí majú rovnaké právo ako my – na názor, priestor, a tiež, že skupina je viac ako jeden a objektívna pravda je viac ako subjektívny prospech.

Gabriela Zimmerová

Z histórie

OBYVATEĽSTVO

Ťažko by sme vedeli spočítať množstvo tých ľudí, ktorí obývali Vrbov od vzniku prvých osád do dnešných dní. Tešili sa z každého úspešného dňa. Mali radosť z úspechov, ktoré dosiahli v osobnom, rodinnom a spoločenskom živote. Boli dni, a tých nebolo málo, keď ich tváre boli smutné, keď z ich očí vyteklo mnoho slz. Museli prekonávať rýchlo sa šíriace nákazlivé choroby, ako bol mor a cholera. Kruté následky a biedu zanechali často sa opakujúce ničivé požiare, neúrodné roky, mor hospodárskych zvierat, povstania a vojny. Za všetky úspechy, ktoré dosiahla obec, vďačíme pracovitým rukám jej obyvateľov, ktorých počet a život sa počas dlhých stáročí menil.

Vrbov bol stredným mestečkom s počtom 600-700 obyvateľov. Počas morových epidémií sa ich počet značne znížil. V roku 1700 mal 478 obyvateľov, v roku 1712 len 292 aj s príst'ahovalcami. Neskôr počet obyvateľov stúpa, o čom svedčí nasledujúci prehľad:

rok	1731	1773	1800	1914	1930	1940	1945	1948	1965	1970	1980
počet obyv.	592	706	947	803	827	894	709	783	1265	1280	1222

Pri poslednom sčítaní obyvateľstva, domov a bytov, v roku 2001 bolo vo Vrbove 1187 obyvateľov, z toho 619 mužov a 569 žien.

V roku 1870 bolo 17 vdovcov a 60 vdov. Rozvedená bola jedna žena. Najstarší človek mal 83 rokov a nad 70 rokov malo iba 6 mužov a 10 žien. Najstarší dožitý vek z trvalo bývajúcich obyvateľov dosiahol 97 rokov.

V národnostnom zložení pôvodne boli Slováci. Po kolonizácii počet slovenského obyvateľstva ubúda, prevahu má nemecké obyvateľstvo. Nepatrné zastúpenie má poľská, maďarská, židovská a rómska národnosť.

Spočiatku prevládala rovnosť medzi ľuďmi. Neskoršie nastala majetková a spoločenská nerovnosť. V roku 1783 z celkového počtu 853 obyvateľov, bolo 52 sluhov, 22 slúžok a 10 žobrákov. Aj v roku 1880 je 43 sluhov, 2 žobráci, 16 slúžok a 16 nádenníčok. Sluhovia pracovali predovšetkým u bohatých gazdov. V meste sa nachádzal špitál pre chudobných – drevená stavba, ktorú v roku 1754 obývali 4 ženy a 1 muž.

Dôležitou súčasťou života bolo bývanie. Príbytky boli spočiatku polozemnicové, alebo kolové. Tieto vystriedali maličké drevené domčeky so šindľovou, alebo slamenou strechou, takmer do 18. storočia. V dôsledku častých ničivých požiarov vrchnosť prikazuje stavať murované domy s komínom nad strechou. Koncom 19. storočia boli prakticky všetky domy murované, hoci mnohé z nich mali šindľovú strechu. Hodnota domov sa na začiatku 19. storočia pohybovala medzi 400 – 800 zlatými. Boli prípady, že niektoré domy mali hodnotu 6000 zlatých. Domy boli rozdelené podľa veľkosti a podľa rozlohy pôdy, ktorú ich majitelia vlastnili, do štyroch tried. V roku 1773 bolo v 1. triede 34 domov, v 2. triede 32, v 3. triede 37 a v 4. triede 53 domov. Majitelia domov 1. triedy mali privilégia – mohli byť volení do mestskej rady, mali právo variť pivo, páliť lieh. Majitelia najmenších domov (domkári) nemali žiadnu pôdu, ťažko zabezpečovali svoju obživu. Často dochádzalo k rozporom medzi majiteľmi rozdelenými do jednotlivých tried. Väčšie domy mali veľké vchodové dvere (kapura), aby mohol prejsť povoz, s klenbovou povalou, izbu, kuchyňu v ktorej bola pec s pekárnikom na pečenie chleba. V suteréne bola komora na uskladnenie zemiakov. Na poschodí boli miestnosti na uskladnenie obilia, alebo dielňa s malými zamrežovanými okienkami. V zadnej časti boli maštale a pri niektorých domoch stodoly. Najväčšie domy boli na Prednej a Zadnej ulici.

Spočiatku dával oheň okrem tepla aj svetlo. Neskôr sa na osvetlenie používali petrolejové lampy. 31. decembra 1930 sa rozsvietili prvé elektrické žiarovky. Elektrický prúd odoberalo prvých 27 domácností a po

desiatich rokoch ich bolo 104. Verejné osvetlenie zabezpečovalo 24 žiaroviek. Aký bol počet domov?

rok	1773	1822	1880	1921	1948	1950	1970	1980	1991	2001
počet domov	156	207	175	175	153	198	261	247	246	299

*Jozef Žemba,
kronikár obce*

Včelár a včely

Žil raz jeden včelár, ktorý sa staral o množstvo úľov. Choval včely pre med a ako každý dobrý včelár, nikdy nevybral z úľov všetok med, ale nechal z neho aj včelám.

Raz si zlodej postriehol, keď včelár pôjde na obed a keď všetky včely budú hľadať peľ, z ktorého vyrábajú med.

Zlodej bol veľmi zlý. Rozbil úle a vybral všetok med do poslednej kvapky. Potom ušiel.

Keď sa včelár vrátil a uvidel, čo sa stalo, veľmi ho to zarmútilo.

„Moje úbohé včielky!“ narietal. „Čo urobia, keď uvidia, že majú rozbité úle a med je preč? Musím to dať do poriadku, kým sa vrátia.“

A pustil sa do roboty. Práve zbieral kusy úľa, keď sa včely začali vracat' naspäť. Včely zbadali celú spúšť, polámané pláсты, v ktorých opatrovali med, a uvideli aj včelára, ako stojí nad ich zničeným domovom. Pomysleli si, že to musí byť jeho práca.

BZZZZZZZZZZZZ! Včely boli od zlosti celé bez seba. Vrhli sa na úbohého včelára a znova a znova ho štípali.

„To nie je pekné!“ volal. „Toho, čo vám ukradol med, ste nechali odísť, a svojho pomocníka a priateľa štípate!“

Poučenie:

Všeličo je celkom iné, ako sa zdá na prvý pohľad.

Ezop

Boli sme na výlete

Dňa 9. februára sme sa vybrali za našim bývalým duchovným otcom vdp. Jaroslavom Rusnákom na Oravu do Brezovice. Duchovný otec má na Lurdkú Pannu Máriu narodeniny, tak sme mu boli zablahoželať a pozrieť si aj oravský kraj. Na začiatku našej cesty bol modlitba a spev. Mali sme veľmi dobrého pána šoféra, ktorý nás dovezol aj šťastne domov. V Brezovici sme mali sv. omšu o 10:00 hod. za hojnej účasti veriacich. Už keď sme tam prišli, každý sa cítil veľmi dobre, ľudia nás vítali, boli milí a hlavne boli veľmi pohostinní. Po sv. omši nás privítal aj starosta obce Brezovica. Potom sme mali slávnostný obed. Veriaci z farnosti nám prichystali okrem obeda aj veľmi dobré koláčiky a korbáčiky. Nech im Pán bohato žehná za ich štedré srdcia. Po dobrom obede sme sa vybrali pozrieť na lyžiarsky svah, ako ľudia využívajú svoj voľný čas. Pozreli sme si aj Oravský raj, kde bolo veľmi krásne prostredie na oddych a relax. Nakoniec sme sa rozlúčili s vdp. Jaroslavom, dostali sme požehnanie na cestu, ešte sladkosti a tak sme sa vracali domov. Len čo sme vyšli z Brezovice, zastavila nás policajná hliadka, ktorá sa pýtala, odkiaľ ideme. Keď sme im povedali, že sa vraciame z návštevy pána farára z Brezovice, tak nám povedali, aby sme pokračovali v jazde a išli sme ďalej. Naozaj blízko je Pán pri tých, čo ho vzývajú úprimne. Cesta domov nám ubiehala veľmi rýchlo. Zaspievali sme si, pomodlili sme sa a poďakovali za krásny deň, ktorý nám pripravil Pán. Nech Lurdká Panna Mária, ktorá má svojich

ctiteľov
v bezpečí, nás
všetkých žehná
a sprevádza.

*veriaci z
Vrbova*

Deti píšú Bohu

Milý Bože,
mňa zaujíma to: kde idú
ľudia, keď romú? Táto vravi
že keď nebudeme dobrí, pôj-
deme do Ruska. Podľa mňa to
niekedy nebude, lebo je tam
veľmi veľmi.

Z nichou
Andrej
Prokav

Milý Bože,
prečo si nevyrobil autá
už skôr, prepať? To by rídici
mali ľahšie riadiť a nie by
v Egypte hľadávali a Dávid
by v pohode nájazdil
Golijášovi. Tvoja láska,

Terena
9 rokov

Milý Bože
čítali sme, že si nechal
do Mo zhorieť kúd a bez
zapaliek. No sako! Nechal
by si si urobiť s našou

školou? To určite by!

Timko
10 rokov

MILÝ BOŽE
ČÍTAL SOM O TOM, AKO DALILA
OSTRIHALA SAMSONOVI VLASY.
TO PRETO JE NA SVĚTE TOČKO
KADERNÍČOK Z

ZDRAVÍ ŤA
JOZEF
9 ROKOV

Vydáva: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Vrbov, 059 72 Vrbov 133

e-mail: dlugosa@gmail.com

Imprimatur udelil Mons. Prof. ThDr. František Tondra,

dňa 15.12.2006, pod číslom 26/2006

Zaregistrované na Ministerstve kultúry SR dňa 6.12.2006,

pod číslom RP 242/2006

Odborný konzultant: Mgr. Ing. Andrej Legutký

Šéfredaktor: Mgr. Ing. Alžbeta Dlugošová

Redakčná rada: Helena Kovalčíková, Marcela Hrebeňárová

Tlač: vlastná – marec 2008

Počet výtlačkov: 150